

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și șaptea după Rusalii

În această săptămână, marți:

Sfântul Ierarh Nicolae

Icoană realizată de Maria Gheorghiu

Evanghelia duminicii **Tămăduirea femeii gârbove** **(Luca XIII, 10-17)**

10. Și învăța Iisus într-una din sinagogi sâmbăta.
11. Și iată o femeie care avea de optsprezece ani un duh de neputință și care era gârbovă, de nu putea să se ridice în sus nicidecum;
12. Iar Iisus, văzând-o, a chemat-o și i-a zis: Femeie, ești dezlegată de neputința ta.
13. Și și-a pus mâinile asupra ei. Și ea îndată s-a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu.
14. Iar mai-marele sinagogii, mâniindu-se că Iisus a vindecat-o în zi de sâmbătă, răspunzând, zicea mulțimii: Șase zile sunt în care trebuie să se lucreze; venind deci într-acestea, vindecați-vă, dar nu în ziua sâmbetei !
15. Iar Domnul i-a răspuns și a zis: Fățarnicilor ! Fiecare dintre voi nu dezleagă, oare, sâmbăta boul său, sau asinul de la iesle, și nu-l duce să-l adape ?
16. Dar aceasta, fiică a lui Avraam fiind, pe care a legat-o satana, iată de optsprezece ani, nu se cuvenea, oare, să fie dezlegată de legătura aceasta, în ziua sâmbetei ?
17. Și zicând El acestea, s-au rușinat toți cei ce erau împotriva Lui, și toată mulțimea se bucura de faptele strălucite săvârșite de El.

Din Tâlcuirea Evangheliei

- Arhim. Teofil Părăian -

Domnul Hristos ne învață să nu amânăm, pentru că nu a așteptat o altă zi pentru a o vindeca pe femeia gârbovă, deși ar fi putut. Așadar, cât putem în ziua de față, să folosim toate mijlocele, toate posibilitățile pe care le avem ca să împlinim niște lucruri care trebuie împlinite. Deci ce poți face astăzi, nu lăsa pe mâine. Așa a făcut Domnul Hristos.

Și, mai știți, iubiți credincioși, o împrejurare în care oameni, oameni din mulțime au făcut un lucru pe care nu l-au amânat pe mâine, nici măcar pentru o oră sau măcar pentru câteva ore. Este vorba de acei oameni care au purtat pe umeri pe slăbănogul din Capernaum și care prin acoperișul casei l-au coborât în fața Domnului Hristos. Am putea zice că ei au făcut un lucru de prisos pentru că doar lucrul acela se putea face și altfel și fără osteneala pe care au făcut-o ei, că Domnul Hristos ar fi fost oricum despresurat de mulțime, că oamenii ar fi plecat, și atunci ar fi putut să-l aducă pe slăbănog în fața Domnului Hristos. Și totuși ei au vrut să-l ducă atunci. Au trebuit să-l ducă atunci și au făcut ce au putut face ca să nu amâne. Și-au luat osteneala ca să nu amâne, și n-au amânat, și au rămas în credința noastră, au rămas în conștiința Bisericii ca oameni care ne învață pe noi să nu amânăm.

În *Pateric* se relatează că unui părinte îi spuneau gândurile: „Lasă astăzi, .. te vei pocăi mâine”, și el răspunde: „Ba nu, mă pocăiesc astăzi și mâine va fi voia Domnului”. Sunt niște lucruri de care te miri că au stăbătut prin istorie și au ajuns până la noi și care vor merge mai departe și după noi, pentru că sunt niște lucruri extraordinare. Îi ziceau gândurile: „Lasă astăzi și te vei pocăi mâine”, iar el zicea: „Ba nu, mă voi pocăi astăzi pentru că asta e ziua în care pot să lucrez și-s sigur că trăiesc, mâine ce știu eu dacă mai trăiesc? Și atunci mă pocăiesc astăzi și mâine fie voia lui Dumnezeu, poate mă voi pocăi și mâine, dacă voi ajunge ziua de mâine, care va fi pentru mine ziua de azi”. Să știm lucrul acesta, că ziua în care putem noi lucra pentru binele nostru și pentru binele altora este ziua de astăzi, nu-i ziua de mâine, nici ziua de poimâine.

(continuare în pagina 4)

Sfinți cinstiți în această săptămână

Sfântul Sava cel Sfințit – 5 decembrie

Acest sfânt cuvios părinte este originar din Capadocia Asiei Mici, provincia păstorită odinioară de Sfântul Vasile cel Mare și s-a născut în jurul anului 439, într-o familie de creștini foarte evlavioși. Încă din copilărie a îndrăgit viața călugărească, devenind la doar 8 ani, cel mai tânăr viețuitor al mănăstirii Flavian, din apropierea satului natal.

Când abia împlinise 18 ani, cu binecuvântarea starețului și-a îndreptat pașii către Locurile Sfinte, ucenicind la doi dintre cei mai cunoscuți părinți îmbunătățiți : Sfântul Eftimie cel Mare din pustiu Iudeei și Cuviosul Teoctist. Aici și-a câștigat renumele de „copil bătrân” pentru înțelepciunea sa, dar și pentru râvna și maturitatea dovedite în împlinirea ascultărilor.

Au urmat apoi decenii de viață pustnicească cu asprimi și lipsuri materiale, dar cu o continuă îmbogățire în Dumnezeu, încât numele lui se făcuse cunoscut în tot pustiu Iudeei. Astfel, în preajma sa s-a adunat mulțime de ucenici, construindu-și chilii care aveau să formeze Mănăstirea Sfântului Sava, unul dintre cele mai importante așezăminte monahale din vechea Palestină. Ținând cont de sfințenia vieții sale, Patriarhul Ierusalimului l-a hirotonit preot devenind duhovnic și stareț al obștei monahale adunate în jurul său.

Și-a închinat viața unei întreite slujiri: să laude neîncetat pe Dumnezeu, să formeze cât mai mulți ucenici și să cultive între oameni dragostea desăvârșită, ascultarea și smerenia. Pentru aceasta a și primit darul facerii de minuni încă din timpul vieții, iar autoritatea sa morală era atât de puternică încât, deplasându-se la Constantinopol, reușește să întoarcă pe însuși împăratul bizantin Anastasie de la rătăcirea eretică în care căzuse.

Dar numele Sfântului Sava cel Sfințit a rămas în istoria Bisericii mai ales pentru alcătuirea rânduielii slujbelor bisericesti pentru mănăstirile întemeiate de el, care mai târziu a fost tradusă și răspândită în toate mănăstirile ortodoxe sub numele de „Țipicul Sfântului Sava”, ce constituie și astăzi o importantă referință pentru slujirea celor șapte laude în condițiile specifice fiecărei sărbători.

Sfântul Sava cel Sfințit s-a săvârșit din viață la vârsta de 94 de ani, iar sfințele sale moaște se păstrează până astăzi în mănăstirea Sfântul Sava pe care el însuși o întemeiasse nu departe de Betleem.

Pentru a ajuta pe călugării acestei mănăstiri aflate în veacul al XVI-lea sub turci, domnul moldovean Petru Șchiopul le oferă chiar casele sale din Iași pentru a-și întemeia o mănăstire. Biserica acelei mănăstiri dăinuie până astăzi sub patronajul Sfântului Sava, iar prin sprijinul material pe care l-a asigurat de-a lungul timpului pentru călugării din zona Ierusalimului, a devenit un adevărat simbol al întrajutorării ortodoxe. În acord cu această funcțiune pe care a avut-o secole de-a rândul, în prezent, această biserică a devenit capelă a Fundației „Solidaritate și Speranță” prin intermediul căreia Sfânta Mitropolie desfășoară o amplă lucrare filantropică.

Pr. Mihai Mărgineanu

Sfântul Ierarh Nicolae – 6 decembrie

Numele său, care înseamnă “învingător” sau “biruitor de popoare”, corespunde pe deplin vieții și faptelor Sfântului Nicolae, unul dintre ierarhii reprezentativi ai Bisericii lui Hristos de la începutul veacului al III-lea, cinstit și astăzi cu pietate creștină. Acest Sfânt părinte, Arhiepiscop al Mirelor Lichiei, s-a născut în jurul anului 270, în Asia Mică, în orașul Patara, un mic port la Marea Mediterană, în fața Insulei Rodos. Părinții săi, Teofan și Nona, creștini care manifestau o profundă credință și evlavie față de Dumnezeu aveau să-i ofere încă din copilărie o aleasă educație.

Vizitând mănăstirile din ținutul Thebaida, rămâne multă vreme printre pustnici; întorcându-se apoi în orașul natal intră într-o mănăstire devenind călugăr. Pentru credința, statornicia și înțelepciunea sa, va fi hirotonit preot, iar curând după aceasta, pentru vrednicia, multa sa smerenie și știința de carte a fost rânduit stareț al unei mănăstiri cu numele Sion, cu viață de obște.

Curând însă va fi desemnat arhiereu în Mira Lichiei. Ca episcop, Sfântul Nicolae a înțeles că cea mai temeinică învățătură ce o poate insufla credincioșilor este însăși pilda vieții lui. De aceea și-a înmulțit ostelile duhovnicești, nevoindu-se mai mult pentru binele credincioșilor săi.

În timpul prigoanei împăratului Dioclețian împotriva celor ce mărturiseau credința în Hristos, Sfântul Nicolae va fi supus la grele chinuri și întemnițat, împreună cu alți creștini. Încetând prigonirile, odată cu înscăunarea împăratului Constantin cel Mare, cei ce erau închiși au fost eliberați, asemenea și Sfântul Nicolae, care s-a întors în cetatea Mirei.

În vremea frământărilor, discuțiilor și controverselor teologice care primejduiau unitatea Bisericii, Sfântul Nicolae a participat, în anul 325, la cel dintâi Sinod Ecumenic de la Niceea, numărându-se printre marii apărători ai învățăturii ortodoxe. Cu multă autoritate, l-a înfruntat personal pe ereticul Arie. Atunci s-a cunoscut râvna Sfântului Ierarh Nicolae pentru Adevăr, ajungând până a-l palmui pe ereticul Arie, în plin sobor, pentru hulia adusă lui Hristos.

Pentru această pedeapsă acordată lui Arie cel rătăcit și obraznic, tradiția populară a păstrat obiceiul ca, în ajunul sărbătorii Sfântului Nicolae, să se ofere copiilor neascultători o „nuia” în semn de avertisment. De ce oare, colindele românești cuprind versuri despre „florile dalbe”, „flori de măr”, sau „măruț, mărgăritar”. Ce măr ar putea face flori în decembrie ? În credința și datinile bătrânilor noștri se spunea că acea „nuia” a Sfântului Nicolae trebuie să fie de măr. Apoi nuiaua era pusă în apă, iar dacă cel ce o primea va da dovezi de îndreptare ea va înflori, până la Nașterea Domnului, ca semn că Sfântul Nicolae i-a mijlocit iertarea greșelilor trecute.

Sfântul Nicolae este renumit pentru calitățile și virtuțile sale, pentru multa lui înțelepciune și milostenie, dar și pentru darul facerii de minuni, de care Dumnezeu l-a învrednicit încă din tinerețe. Amintim dintre acestea, arătarea în vis împăratului Constantin cel Mare și

Sfinți Români (21)

eparhului Avlaviu, pentru a salva de la pedeapsa capitală pe trei voievozi, potolirea mării înfuriate, vindecarea multor boli și chiar învieri din morți.

Cu precădere și-a arătat milostivirea față de copii și fecioare. Astfel, a devenit binefăcător al unei familii sărace din Mira al cărei tată bătrân și neputincios nu putea să asigure celor trei tinere fiice ale sale necesarul pentru supraviețuire. Sfântul le-a aruncat pe ascuns pe fereastră trei pungi cu aur, scăpându-le de la pierzare. Acest fapt a inspirat tradiția păstrată până astăzi, potrivit căreia "Moș Nicolae" este generos și aduce multe daruri și bucurii copiilor cuminți. Se spune că Sfântul Nicolae este patronul mai multor profesii: farmaciști, parfumieri, marinari, negustori, brutari dar și ocrotitor al călătorilor, victimelor sistemului judiciar, al celor lipsiți.

Ajungând la adânci bătrâneți, Sfântul s-a mutat la Domnul în anul 340, moaștele sale arătându-se făcătoare de minuni. Pentru a nu cădea în mâinile musulmanilor, în data de 9 mai 1087 moaștele Sfântului au fost mutate din Mira, la Bari, în sudul Italiei, unde se află și în prezent. În țara noastră, se păstrează la Biserica Sfântul Gheorghe Nou din București, într-o raclă specială, însăși mâna „moșului” împărțitor de daruri și făcător de dreptate.

Biserica a păstrat un cult deosebit pentru Sfântul Nicolae. Nu doar ziua de 6 decembrie, ci chiar fiecare zi de joi a săptămânii este zi de cinstire a Sfântului Nicolae, iar creștinii aflați în suferință și nevoie apelează la ajutorul Sfântului, rostindu-i Acatistul.

În Iași, Sfântul Nicolae este patronul mai multor biserici, în cartierele Copou, Tătărași, Socola și chiar singura ctitorie ștefaniană din orașul nostru, Biserica Sfântul Nicolae Domnesc din fața Palatului Culturii.

Vasilica Onofrei

Prin rugăciune vei învinge

Rugăciune către Sfântul Ierarh Nicolae

O, preabunule Părinte Nicolae, păstorul și învățătorul celor ce aleargă cu credință către a ta folosire și cu fierbinte rugăciune te cheamă pe tine, sânguește degrab a le ajuta; izbăvește turma lui Hristos de lupii cei ce o răpesc pe ea, și toate părțile creștinești le îngrădește și le păzește prin sfintele tale rugăciuni de gâlcele lumești, de cutremur, de venirea altor neamuri, de robie și de războiul cel dintre noi, de foamete, de potop, de sabie, de boală și de moarte grabnică; și precum ai miluit pe cei trei bărbați și i-ai izbăvit pe ei de mânia împăratului și de moarte grabnică prin tăierea sabiei, așa mă miluiește și pe mine cel ce cu mintea, cu cuvântul și cu lucrul sunt într-un tunică păcatelor și mă izbăvește de mânia lui Dumnezeu și de chinul cel veșnic, ca, prin solirea ta, cu ajutorul, cu mila și cu harul lui Hristos, Dumnezeu să-mi dea viață lină și fără de păcat, ca să viețuiesc în veacul acesta, și de partea stării de-a stânga să mă izbăvesc și în partea stării de-a dreapta, împreună cu toți sfinții, să mă învrednicesc. Amin.

(Acatistier, Editura Biserica Ortodoxă Alexandria)

În ziua de 7 decembrie, în calendarul Bisericii Ortodoxe este pomenită *Sfânta Muceniță Filofteia*, ale cărei moaște se găsesc de șapte veacuri la *Curtea de Argeș*. După anumite mărturisiri privitoare la viața ei, aflăm că s-a născut pe la începutul veacului al XIII-lea în orașul Târnovo, care pe atunci era capitala „Imperiului româno-bulgar”, întemeiat și condus o vreme de frații Petru și Asan, români de neam. A fost botezată cu numele Filofteia, care în grecește înseamnă „iubitore de Dumnezeu”, lucru pe care îl va dovedi cu fapta în cursul scurtei sale vieți pământești.

Murind mama sa, o creștină foarte evlavioasă, tatăl sfintei Filofteia s-a recăsătorit, luându-și o femeie cu viață mult diferită de cea a primei sale soții. Era firesc atunci ca această femeie să n-o iubească pe Filofteia, obișnuită cu rugăciunea, cu postul și cu mila față de aproapele.

Drept aceea, s-a pornit cu multă ură împotriva acesteia, mai ales când se ducea la biserică sau când se ruga și făcea fapte de milostenie. În același timp, căuta să întărească și pe tatăl copilei împotriva ei. Dar toate vorbele de ocară, bătăile și muncile la care o supuneau tatăl și mai ales mama ei vitregă, n-au putut să o abată de la virtuțile care îi împodobeau sufletul, mai ales de la faptele milosteniei. Între altele, de multe ori când ducea mâncare tatălui ei la câmp, o parte din ea o dădea oamenilor săraci și flămânzi. Într-una din zile, pe când avea 12 ani, acesta a urmărit-o pentru a vedea ce face cu mâncarea pe care trebuia să i-o aducă la câmp. Încredințându-se că o dădea celor lipsiți, s-a înfuriat atât de tare, încât a scos securea pe care o purta la brâu și a aruncat-o asupra fetei. A rănit-o grav la un picior, încât după puțină vreme și-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Nevrednicul tată, înspăimântat de uciderea propriei sale copile, a încercat să-i ridice trupul spre a-l înmormânta. Dar Dumnezeu a îngreuiat în așa fel cinstitul ei trup, încât tatăl ucigaș și nici alți oameni n-au putut să-l ridice. Îngrozit, a alergat la arhiepiscopul cetății Târnovo, istorisindu-i toate cele întâmplate. Acesta, împreună cu mai marii cetății, cu preoți, călugări și mulțime de credincioși, s-au îndreptat spre locul unde se

afla trupul tinerei Filofteia, încredințându-se toți că erau în fața unei minuni dumnezeiești. Cinstitele sale moaște au rămas la Târnovo și au fost aduse în Țara Românească după anul 1393, când țaratul bulgar de la Târnovo a fost ocupat de turci. Pentru a nu fi profanate, au fost oferite domnitorului Mircea cel Bătrân, care le-a așezat la Curtea de Argeș. Astăzi sfintele moaște ce se găsesc în paraclisul din incinta marelui biserici ctitorită de Neagoe Vodă Basarab, suntenerate atât de credincioșii din partea locului cât și de alți creștini, din alte zone ale țării, care își îndreaptă pașii spre prima capitală a Țării Românești.

(Ilustrație realizată de Maria Gheorghiu)

Din tâlcuirea Evangheliei - Arhim. Teofil Părăian

(urmare din pagina 1)

Aș vrea să dau lămurire în legătură cu sâmbăta și duminica, pentru că noi nu sărbătorim sâmbăta ca zi de odihnă, deși cuvântul sâmbătă înseamnă odihnă, „sabat” în limba ebraică. Și totuși, noi nu ne odihnim, ci și facem ceva pentru binele nostru, pentru înaintarea noastră. Am putea zice că duminica nu este o zi de odihnă, numai de odihnă, ci și de odihnă și de împlinire a binelui pentru că creștinismul este o credință pozitivă, o credință a binelui, a împlinirii. Nu este numai o credință în care nu faci rău.. Lași lucrurile pământești și faci numai lucrurile cerești, lucrurile duhovnicești...Asta e hotărât în ziua duminicii.

Ne-ar putea întreba cineva: „Bine, dar în Scriptură, în Vechiul Testament, se spune mereu despre sâmbătă”. Iată că și în Noul Testament găsim nemulțumiri că s-au făcut minuni în zi de sâmbătă. Noi știm mai multe minuni care s-au făcut în zi de sâmbătă: vindecarea orbului din naștere a fost făcută în zi de sâmbătă; vindecarea omului care a fost bolnav de idropică; vindecarea omului cu mâna uscată. Și de fiecare dată au fost nemulțumiri, și Domnului Hristos i s-a reproșat că l-a vindecat pe slăbănogul de la Vitezda în zi de sâmbătă, i s-a găsit vină pentru că a făcut minuni în zi de sâmbătă. ...Deci, iubiți credincioși, de ce sărbătorim totuși altă zi decât ziua hotărâtă de Dumnezeu în Vechiul Testament. Pentru că Noul Testament este Biblia creștinilor și pentru că este descoperirea, cumva, a celui Vechi, este continuarea într-o altă formă a Vechiului Testament. S-a schimbat legea, s-a completat, s-a împlinit legea Vechiului Testament și din acest punct de vedere.

Vă rog să țineți minte lucrul acesta, norma credinței este învățătura Bisericii. Nu este ceea ce credem noi, nu este ce înțelegem din Scriptură, ci *ceea ce ne învață Biserica întemeiată pe Sfânta Scriptură*. Deci aceasta-i credința noastră. Să ne gândim la toate lucrurile acestea. Să ne gândim, să nu amânăm, să ne gândim la binele care se poate face, întrucât creștinismul este cu împlinirea binelui, nu numai cu înlăturarea răului...

Să ne rugăm lui Dumnezeu să fim între cei care se ridică prin mântuirea pe care o dă Domnul Hristos și să ne ferească Dumnezeu de prăpastia celor ce cad pentru că nu țin seama de învățătura Bisericii și pentru că ajung să-l judece chiar pe Domnul Hristos.

Cronică parohială

Vineri 2 decembrie a.c. s-au împlinit 7 ani de când părintele Arhimandrit Cleopa Ilie s-a mutat la Domnul. Personalitate de excepție a trăirii ortodoxe autentice, făclie călăuzitoare pentru monahismul românesc, Părintele Cleopa a fost foarte legat de laicul ortodox. Mulți preoți și ierarhi i-au călcat pragul chiliei sale pentru mărturisire sau sfătuire. Dar consider că rămâne în memoria vie a neamului nostru prin mulțimea de creștini care veneau din toate zonele țării pentru a primi mângâiere și cuvânt de învățătură. Predicile sale, rostite cu multă înflăcărare din fața chiliei, devenită o veritabilă *Agora* a ortodoxiei românești, erau purtate în inimă și minte, iar prin intermediul benzii magnetice ajungeau peste tot printre creștini, consacându-l ca o mare autoritate duhovnicească.

Și în parohia noastră, la propunerea ucenicilor părintelui Cleopa au fost organizate slujbe de pomenire încă de acum 4 ani, urmate de vizionarea sau audierea de casete cu predici ale marelui duhovnic al Sihăstriei.

În acest an, au participat un număr mare de creștini la slujba de pomenire care a fost oficiată în sobor de 4 preoți, cu participarea părintelui Exarh al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, P.Cuv. Arhim. Clement Haralamb, care a rostit un emoționant cuvânt evocator. Mulțumim pe această cale membrilor Consiliului parohial și tuturor celor care s-au implicat în organizarea slujbei.

- ❖ Pentru a putea susține acțiunile umanitare și manifestările tradiționale legate de Sfintele Sărbători, începând din această duminică parohia a deschis lista de donații, care vor ajuta pe Moș Crăciun să ne poată face mici surprize tuturor.
- ❖ Ca și în ceilalți ani, lângă Bradul de Crăciun din biserică se vor putea pune și pachete cu haine și alimente. De asemenea, urmare Apelului Sfintei Mitropolii, din această duminică la Pangarul parohiei organizăm colecta de fonduri pentru proiectul social „Bucuria sărbătorii”.
- ❖ Pentru a preveni aglomerarea preoților în preajma Nașterii Domnului, când se merge cu Ajunul Crăciunului, apelăm la creștinii noștri pentru a se spovedi în această perioadă, respectiv până în 18.12.2005
- ❖ Recomandăm creștinilor a se spovedi în zilele de marți, miercuri, joi, vineri și sâmbătă, conform programului anunțat, iar duminica, la Sfânta Liturghie să primească Sfânta Împărtășanie.

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Preot II Viorel Mihalache
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank.